

Viņš mūs māca novilkt miesīgo cilvēku

Elders Huans A. Useda
no Septiņdesmitajiem

Es sniedzu liecību par Glābēja Izpirkšanas realitāti un spēku attīrīt, šķīstīt un padarīt mūs un mūsu mājas svētas, kad mēs cenšamies novilkt miesīgo cilvēku un sekot Viņam.

Kādu rītu ģimene sapulcējās, lai, kā ierasts, studētu Rakstus. Kamēr viņi pulcējās, tēvs sajuta negatīvu gaisotni — daži ģimenes locekļi neizskatījās īpaši priecīgi piedalīties. Viņi noskaitīja ģimenes lūgšanu, un, kad viņi sāka lasīt Rakstus, tēvs pamanīja, ka vienam no bērniem nebija līdzīvi viņa personīgie Svētie Raksti. Viņš palūdza viņu doties uz istabu un paņemt savus Rakstus. Viņa negribīgi devās un pēc kāda laika, kas likās kā mūžība, viņa atgriezās, apsēdās un teica: „Vai mums tiešām tas tagad jādara?”

Tēvs pie sevis nodomāja, ka visas taisnības ienaidnieks vēlējās radīt problēmas, lai viņi nestudētu Rakstus. Tēvs, cenšoties saglabāt mieru, teica: „Jā, mums tas tagad ir jādara, jo Tas Kungs vēlas, lai mēs to darītu.”

Viņa atbildēja: „Es īsti nevēlos to tagad darīt!”

Tad tēvs zaudēja pacietību, pacēla savu balsi un teica: „Šīs ir manas mājas, un mēs vienmēr lasīsim Rakstus manās mājās!”

Viņa vārdu tonis un skaļums sāpināja viņa meitu, un ar Rakstiem rokās viņa pameta ģimenes loku, aizskrēja uz savu guļamistabu un aizcirta durvis. Tā beidzās ģimenes Rakstu studijas — mājās nebija saskaņas un trūka mīlestības sajūtas.

Tēvs zināja, ka ir rīkojies nepareizi, tādēļ viņš aizgāja uz savu guļamistabu un noņēma ceļus, lai lūgtu Dievu. Viņš lūdza Tam Kungam palīdzību, zinot, ka viņš ir aizvainojis vienu no Viņa bērniem, meitu, kuru viņš patiesi mīlēja. Viņš lūdza To Kungu atjaunot mīlestības un saskaņas garu mājās un padarītu par iespējamu viņiem atkal studēt Rakstus kopā kā ģimenei. Lūgšanas laikā viņam prātā nāca doma: „Ej un saki: „Piedzod man.”” Viņš turpināja sirsnīgi lūgt, lai Tā Kunga Gars atgrieztos viņa mājās. Atkal nāca doma: „Ej un saki: „Piedzod man.””

Viņš tiešām gribēja būt labs tēvs un rīkoties pareizi, tādēļ viņš piecēlās un devās uz savas meitas guļamistabu. Viņš viegli piekļāvēja pie durvīm vairākas reizes, atbildes nebija. Tad viņš lēni atvēra durvis un atrada savu meitu šņukstam un raudam savā gultā. Viņš noņēma ceļus viņai līdzās un klusā un maigā balsī teica: „Piedzod man. Es atvainojos par to, ko izdarīju.” Viņš atkātoja: „Piedzod man, es tevi mīlu, un es nevēlos tevi sāpināt.” Un tad no bērna mutes nāca mācība, ko Tas Kungs vēlējās viņam iemācīt.

Viņa pārstāja raudāt un pēc neilga klusuma brīža paņēma savus Rakstus savās rokās un sāka meklēt kādus pantus. Tēvs skatījās, kā šīs šķīstās un smalkās rokas šķirstīja Rakstus, lapu pēc lapas. Viņa nonāca līdz pantiem, kurus meklēja, un sāka ļoti lēni maigā balsī lasīt: „Jo miesīgs cilvēks ir Dieva ienaidnieks un tāds ir bijis kopš Ādama Krišanas, un būs mūžīgi mūžos, kamēr vien viņš neļaujas Svētā Gara mudinājumam un neatmet miesīgo cilvēku, un nekļūst par svēto caur Kristus Tā Kunga Izpirkšanu, un nekļūst kā bērns — pakļāvīgs, lēnprātīgs, pazemīgs, pacietīgs, pilns mīlestības, vēlēdamies pakļauties visam, ko Tas Kungs uzskatīs par vajadzīgu uzlikt viņam, patiesi kā bērns pakļaujas savam tēvam.”¹

Joprojām esot uz ceļiem pie viņas gultas, viņš sajūtās pazemīgs un nodomāja pie sevis: „Šie panti ir rakstīti man. Viņa ir man mācījusi lielu mācību.”

Tad viņa pavērsa savas acis pret viņu un teica: „Piedod, ... piedod, tēt.”

Tajā pat brīdī tēvs aptvēra, ka viņa nelasīja šo Svēto Rakstu pantu, attiecinot to uz viņu, bet viņa to lasīja, attiecinot uz sevi. Viņš atpleta savas rokas un apskāva viņu. Mīlestība un saskaņa tika atjaunota šajā mīļajā samierināšanās brīdī, kas nāca no Dieva vārda un Svētā Gara. Šis Rakstu pants, ko viņa meita bija atcerējusies no savām personīgajām Rakstu studijām, bija aizskāris viņa sirdi ar Svētā Gara uguni.

Mani dārgie brāļi, mūsu mājām ir jābūt vietai, kur var mājot Svētais Gars: „Svētuma ziņā vienīgi mājas var salīdzināt ar templi.”² Mūsu mājās nav vietas miesīgajam cilvēkam. Miesīgajam cilvēkam piemīt nosliece „apslēpt savus grēkus vai apmierināt savu lepnību, savu tukšo godkāri, vai kontrolēt, pārvaldīt vai piespiest cilvēku bērnu dvēseles [un, kad viņš rīkojas] jebkurā netaisnīguma pakāpē, lūk, debesis attālinās; Tā Kunga Gars tiek apbēdināts; un kad tas ir prom, āmen tā cilvēka priesterībai vai pilnvarām.”³

Mums, kuri turam Ārona vai Melhisedeka priesterību, vajag vienmēr atcerēties, ka „nekāds spēks vai ietekme nevar jeb nedrīkst tikt izmantots ar priesterības iedarbību, kā vien ar pārliecināšanu, pacietību, ar maigumu un lēnprātību, un ar neviltotu mīlestību; ar laipnību un tīrām zināšanām, kas ļoti paplašinās dvēseli bez liekulības, un bez viltus.”⁴

Strīdi pazūd no mūsu mājām un mūsu dzīves, kad mēs tiecamies dzīvot ar šīm Kristum līdzīgajām īpašībām. „Un jūs arī piedosit cits citam jūsu pārkāpumus; jo patiesi Es saku jums, ka tas, kas nepiedod savam tuvākajam pārkāpumus, kad viņš saka, ka viņš tos nožēlo, tas pats taps sodīts.”⁵ „Piedod, ... piedod, tēt.”

Tas Kungs, Jēzus Kristus, kurš ir Miera valdnieks, māca mūs, kā nodibināt mieru mūsu mājās.

Viņš māca mūs būt pakļāvīgiem jeb, citiem vārdiem, ļauties Tā Kunga gribai jeb spēkam. „Ej un saki: „Piedod man.””

Viņš māca mums būt lēnprātīgiem jeb, citiem vārdiem, būt „savaldīgiem; klusiem; maīgiem; tādiem, kuri viegli nesadusmojas vai neaizkaitinās; pakļāvīgiem; iecietīgiem pret aizvainojumiem”⁶

Viņš māca mūs būt pazemīgiem jeb, citiem vārdiem, „vienkāršiem; atturīgiem; lēnprātīgiem; pakļāvīgiem; tādiem, kuri ir pretstats *lepniem, augstprātīgiem, uzpūtīgiem un iedomīgiem*”.⁷

„Piedod man. Es atvainojos par to, ko izdarīju.”

Viņš māca mūs būt pacietīgiem jeb, citiem vārdiem, „būt ar tādu raksturu, kas panes ļaunumu bez kurnēšanas vai īgnuma” vai „mierīgiem, paciešot ievainojumus vai aizvainojumus”.⁸

Viņš māca mūs būt mīlošiem. „Es tevi mīlu, un es nevēlos tevi sāpināt.”

Jā, mani dārgie brāļi, Viņš mūs māca novilkt miesīgo cilvēku, līdzīgi, kā to darīja tēvs šajā stāstā, kurš lūdza Tam Kungam palīdzību. Jā, tieši tāpat kā tēvs apskāva savu meitu savas mīlestības rokās, tāpat arī Glābējs ir pastiepis Savas rokas, lai mūs apskautu, kad mēs patiesi nožēlojam grēkus.

Viņš māca mūs kļūt par svētajiem caur Kristus Tā Kunga Izpirkšanu. Un tad mēs izlīgsim ar Dievu, un mēs kļūsim draugi Dievam. Es sniedzu liecību par Glābēja Izpirkšanas realitāti un spēku attīrīt, šķīstīt un padarīt mūs un mūsu mājas svētas, kad mēs cenšamies novilkt miesīgo cilvēku un sekot Viņam.

Viņš ir Dieva Jērs,⁹ Viņš ir Svētais un Taisnais,¹⁰ un „Viņa vārds ir: Brīnums, Padoma devējs, Varenais Dievs, Mūžīgais tēvs un Miera valdnieks”.¹¹ Tā Kunga, Jēzus Kristus, Vārdā, āmen.

ATSAUCES

1. Mosijas 3:19.
2. Bible Dictionary, „Temple”.
3. Mācība un Derības 121:37.
4. Mācība un Derības 121:41–42.
5. Mosijas 26:31.
6. *Noah Webster's First Edition of an American Dictionary of the English Language*, 9. izd. (1996), “meek”.
7. *Noah Webster's First Edition*, “humble”.
8. *Noah Webster's First Edition*, “patient”.
9. Jāņa 1:29.
10. Skat. Ap. d. 3:14.
11. Jesajas 9:5.